

Секція інфекційних хвороб

КЛІНІКО-ЛАБОРАТОРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ГОСТРОЇ ДИЗЕНТЕРІЇ

Чемич М.Д.

Кафедра інфекційних хвороб з курсом епідеміології

Мета - дати клініко-лабораторну оцінку перебігу гострої дизентерії Зонне при епідемічному спаласі в місті Шостці.

Під спостереженням було 253 хворих гострою дизентерією. Діагноз був підтверджений клініко-епідеміологічно та бактеріологічно. Захворювання в більшості випадків пов'язані з вживанням сметани або страв з її додаванням. Чоловіків було 103 (40,7%), жінок - 150 (59,3%). Вік хворих коливався від 9 до 70 років. Більшу частину (75,5%) склали особи віком до 30 років. В першу добу захворювання госпіталізовано 39,5% хворих, другу - 36,8%, третю - 13,3%, пізніше - 10,2%.

Основну групу склали хворі з середньоважким перебігом дизентерії - 145 (57,4%), легкий перебіг був у 88 (34,7%), важкий - у 20 (7,9%). Гастроентероколітичний варіант гострої дизентерії реєструвався при всіх ступенях важкості: при легкій - у 33 хворих (37,5%), середній - у 67 (46,2%), важкий - у 12 (60%). Також спостерігали гастроентеритичний та колітичний варіанти.

З наростанням ступеню важкості посилювалась інтоксикація, нудота, блювання, тахікардія, частіше з'являлися патологічні домішки в випорожненнях. Середній показник температури залежав від ступеню важкості та коливався від $37,5 \pm 0,31^{\circ}\text{C}$ при легкому до $38,4 \pm 0,45^{\circ}\text{C}$ при важкому перебігу, хоча нормалізація її відбувалася в один і той же термін незалежно від ступеню важкості ($2,39 \pm 0,38 - 2,58 \pm 0,52$ дня). Тривалість блювання залежала від ступеню важкості ($1,55 \pm 0,19$ дня - при легкому, $1,99 \pm 0,16$ - при середньоважкому, $2,7 \pm 0,12$ - при важкому). Діарея тривала в середньому $3,35 \pm 0,4 - 3,73 \pm 0,41$ дня. При

госпіталізації Л І І у різних вікових групах при легкому перебігу склав $0,54 \pm 0,08 - 0,64 \pm 0,4$, при виписці $0,42 \pm 0,15 - 0,59 \pm 0,19$ та не відрізнявся від норми ($P > 0,05$). Г П І суттєво не відрізнявся від попереднього показника. В гострому періоді при середньоважкому ступені Л І І був значно вищий в порівнянні з нормою та легким ступенем ($P < 0,05$) і коливався від $1,45 \pm 0,19$ до $1,79 \pm 0,32$ та не повертався до норми перед випискою $1,55 \pm 0,36 - 1,98 \pm 0,48$ ($P < 0,05$).

Лікування хворих проводили за загальноприйнятою методикою: з метою регідратації використовували перорально розчини регідрона, глюкосолана; парентерально - (5 - 10,3% хворим в залежності від ступеню важкості) розчини глюкози, хлориду натрію, Рингера, трисоль. З етіотропною метою - левоміцетин, фуразолідон, поліміксин, тетрациклін, бісептол, гентаміцин. Найчастіше - левоміцетин (у 32,5% випадків).

У зв'язку з масовим поступленням хворих, тривалість перебування їх у стаціонарі в середньому склала $4,1 \pm 1,0 - 4,8 \pm 0,4$ дня, виписування відбувалося після припинення діареї з рекомендаціями подальшого амбулаторного лікування та контрольного бактеріологічного обстеження.

Таким чином, під спостереженням були хворі з типовим перебігом гострої дизентерії, викликаной шигелами Зонне. Клінічно захворювання перебігали по гастроентероколітичному, ентероколітичному та колітичному варіантам, переважно середньої важкості. Виявлена залежність клініки та лабораторних показників від ступеню важкості.